ANUL XXVII Nr. 70 — 4 PAGINI 2000 lei — Taxa poștală plătită în numerar Conform aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. cu Nr. 84.146/1945 — Vineri 28 Martie 1947

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREȘTI

TELEFOANE: Direcția 5.13.65, Secretariatul 5.91.86, Administrația 5.91.86, Tipografia 3.26.80

Apare sub conducerea unui comitet de direcție

ABONAMENTE 3 LUNI: Particulari 120.000 lei, Autorități, Instituții și Cluburi 280.000 lei

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Administrator Delegat: Al. Ilieșcu Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938

DESPRE SECRETARUL CALATOR

Contestații „tip 1947"...

—.. Când un jucător este inapt pentru sport; când altul - cetățean român - trebue extrădat de o federație străină; și alte motive de contestație în Divizia Națională A.

Sportivii noștri sunt în curent — cu mai multe sau mai puține amănunte — cu cele ce se petrec în boxul românesc. Ultimele întâmplări din viața noastră pugilistică au lăsat să se vadă o penibilă stare de lucruri.

Desigur că buna credință și competența incontestabilă a președintelui acestui for au fost surprinse și nu ne îndoim că rectificările vor veni mai curând decât sperăm.

Printre semnele de întrebare pe care ni le pune dela o vreme federația de specialitate, este unul pe care, încă, n'am reușit să-l descifrăm

Au plecat în străinătate doui boxeuri români. Doui campioni. Au fost întovărășiți — în afară de un manager — antrenor necesar, chiar indispensabil, și de secretarul general al F.R. Boxului. In principiu, n'avem nimic de obiectat împotriva unui dregător menit să supravegheze — la nevoie chiar să coordoneze — gesturile atitudinea și acțiunile a doui plenipotențiari ai sportului român. Dar — în acelaș timp — nu prea înțelegem pentru ce acest „spiritus rector" să fie secretarul general, adică elementul indispensabil într'o instituție de calibru și veleitățile celei în cauză

Rezultatele acestei plecări (pentru câteva bune luni, — desigur tot în interesul boxului nostru — le simțim, aici în țară, dureros.

Președintele forului — îl aducem din nou în arena dezbaterilor noastre — ocupat probabil de treburi mult mai importante nu are timp, desigur, să-și impună o autoritate una nim recunoscută și o pricepere îndelung verificată. Un vânt pustietor suflă în această federație.

Este o epidemie de iluminați în spațele cărora — de cele mai multe ori — se ascund interese calculate sau incompetențe notorii.

Fără îndoială că OSP-ul, atât de prezent și de atent față de tot ceiace se presupune curat, onest și sincer în viața noastră, sportivă, va lua măsurile necesare — de remediere ca și de prevenire — impuse de o succesiune de întâmplări deprimate.

Se pare că a început să bântue iar o veche manie: contestațiile. Faptul n'ar fi chiar atât de grav dacă ar apă rea numai în lumea cluburilor mici. Dar, din păcate, s'au molipsit chiar fr untașele divizionare A în așa fel încât în etapa doua a returului nu mai puțin de patru jocuri au fost contestate.

Evident, cum subliniam mai zilele trecute în cadrul unui articol, mania aceasta capătă o semnificație deosebit ă când o remarcăm la cluburi de frunte, și concluzia în nicîun caz nu poate fi favorabilă grupărilor contestatoare.

Dar, în rândurile ce urmează nu de asta ne vom ocupa, ci vom da câteva „mostre" din aceste contestații din Divizia A.

Sunt foarte interesante din toate punctele de vedere.

PENTRU UN „INAPT"

De pildă, jocul Ferar—Ciocanul a fost contestat de gruparea Ciocanul și C.C.N. a invitat gruparea Ferar să prezinte carnetul jucătorului Fullopp — ni se pare.

In esență, contestația dudeștenilor se întemeiază pe următoarele: jucătorul lui Fullopp medicul i-a interzis să joace un timp oarecare neavând voie să facă eforturi fizice. Și pe carnet, medicul a trecut „inapt", Fullopp însă nu numai că a obținut viza anuală, dar a și jucat.

Ori regulamentele federației sunt categorice în această privință: jucătorul trebue să aibe avizul medicului pentru a obține viza federației și pentru a putea juca, deci.

Ce s'a întâmplat însă? Gruparea Ferar a cerut și obținut o dispensă până la 1 Aprilie, când jucătorul se va prezenta comisiei centrale sanitare, și în baza acestei dispense oficiale, a obținut și viza anuală a F.R.F.A.

CEEACE NU ȘTIA DERMAGANT

La Tg. Mureș, Dermagant a contestat dreptul de joc al lui Stănescu Valentin dela Carmen pe motiv că acest jucător a fost transferat dela Sparta din București și Carmen nu este o grupare sindicalistă.

Probabil că Dermagant și-a închipuit că Sparta estesindicalistă, pentrucă în acest caz, Stănescu nu s'ar fi putut transfera la Carmen, grupare particulară.

Dar, mureșenii nu știu că Sparta este la fel de particulară ca și Carmen și că în cadrul aceluiaș resort transferările sunt libere în tot cursul anului.

O contestație fără șanse, dar cu taxa achitată...

CAZUL ZILAHY

Mult mai interesantă este contestația C.F.R-ului din București la jocul cu Libertatea, disputat la Oradea.

Bucureștenii au contestat dreptul de joc al jucătorului Zilahy pe motiv că este legitimat și la federația maghiară.

Care este situația acestui jucător? Zilahy, într'adevăr este jucătorul

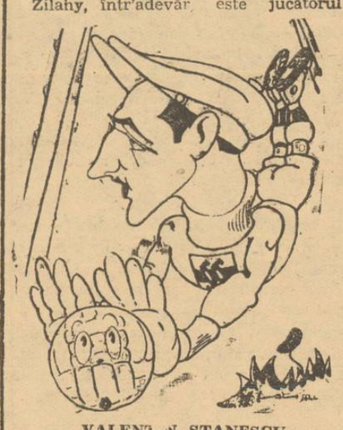

VALENTIN STANESCU

C...O.-ului (moștenit de Libertatea) și odată cu trecerea Ardealului de Nord sub unguri, a trecut și el la federația maghiară. După un timp oarecare, Zilahy a fost împrumutat de C.A.O. unui club maghiar. Cum Oradea făcea parte din teritoriul Ungariei, transferarea lui Zilahy s'a efectuat în cadrul aceleași federații, așa cum s'a transferat Stănescu dela Sparta la Carmen, de exemplu.

După revenirea Ardealului de Nord la România, Zilahy a rămas în Ungaria de unde n'a revenit decât acum câtva timp. Fiind cetățean român și aparținând C.A.O-ului, el a fost legitimat — cu drept de joc imediat—de Libertatea.

Ce susține C.F.R.?

Că Zilahy, pentru a putea fi legitimat de Libertatea, avea nevoe de extrădare din partea forului maghiar.

Iar Libertatea?

Că Zilahy nu avea nevoe de extrădare pentrucă nici nu fusese extrădat vreodată de forul român, că este cetățean român, din Oradea, și că aparține unui club românesc.

Și acum rămâne de văzut cum va interpreta și ce va decide C.C.N.

...ȘI „CAZUL" COVACI

Un caz similar aproape constitue jucătorul Covaci dela ITA, contestat de de Ciocanul la jocul său cu I.T.A.

Covaci, fost jucător al clubului Chinezul CAMT, a plecat în Ungaria și de acolo a revenit la începutul acestui an, fiind legitimat ca jucător nou. Covaci este cetățean român.

Dudeștenii însă, au făcut contestație și susțin că el nu putea fi legitimat ca jucător nou deoarece nu se încadrează în decizia federației după care un jucător — al cărui carnet n'a fost vizat timp de doi ani va fi legitimat ca nou. Și nu putea pentrucă el nu era în țară.

Ori, federația — când a luat această

(Continuare în pag. 2-a)

DIN TOATA LUMEA

LONDRA, 25 (Ofpress). Agenția Reuter relatează că după o luptă de 25 de ani, sportivele engleze au silit consiliul atletic amator să recunoască oficial Asociația amatoare atle că feminină.

OSLO, 25 (Ofpress). Cursa internațională de ski dela Trisyl (Norvegic) a fost câștigată de sueaezul Gunnar Person, cu rezultatul de 3:03 39. Al doilea s'a clasat norvegianul Kristian Djorn cu 3:06:15.

*

In Jugoslavia de azi, natația se află într'o furtunoasă ascensiune calitativă și cantitativă. Acest lucru îl mărturisesc rezultatele ultimelor campionate ale republicii și victoria înnotătorilor jugoslavi la Jocurile Balcanice, unde nu au avut concurenți și au ocupat locurile de frunte.

Numele celor mai buni înnotători jugloslavi sunt cunoscute bine în Europa. Cel mai bun sprinter este dalmatinul Miloslavici, în vârstă de 25 ani. Acesta este primul înnotător jugoslav care a parcurs 100 metri stil liber sub 1 minut. El a realizat pe această distanță 59,3 sec în bazin descoperit. Pe distanțele mijlocii, locul de frunte îl deține Branko Vidovici din Zagreb, în vârstă de 22 ani. El a realizat pe 400 metri stil liber în bazin descoperit 5:02,2, timp care se apropie de performanțele internaționale. Cel mai buni brassiști ai Jugoslaviei sunt Tzerer și Bjelici. Tzerer a realizat pe 100 și 200 metri brasse respectiv 1:12,3 (record) și 2:46,0.

(Continuare în pag. II-a)

România va lua parte la jocurile universitare mondiale dela Paris

Studenții români vor fi prezenți la Jocurile universitare mondiale care se vor desfășura între 24 și 31 August la Paris. România a fost de-alfel special invitată la aceste mari manifestații ale tineretului studențesc din întreaga lume.

Reamintim că programul acestor campionate cuprinde următoarele probe:

Studenți: Atletism, basket, volley, ciclism, foot-ball, înnot, scrimă, tennis.

Studente: Atletism, basket, volley, scrimă, înnot și tennis.

La San-Remo au luat parte șase campioni de tennis

Campioana Statelor Unite. D-na Betz - nu o pierdut nici un set

Primim dela San Remo o scrisoare care poartă data de 17 Martie. Propriu zis nu a sosit atât de târziu ca amănuntele de acolo să nu mai fie interesante. Incât profităm de scrisul mărunt al semnatarului scrisorii — și mai ales de amabilitatea sa — pentru a prezenturile ela San Remo — la care au participat și jucătorii români.

Șase campioni

Interesant de relevat că la turneul acesta au luat parte șase campioni: Cucelli (Italia), Tănăsescu (România), Johanson (Suedia) Asboth (Ungaria) Patty Budge (U. S. A. la juniori) și Petra (Franța).

Petra fusese instalat — pe drept cuvânt — favorit al concursului. Dar s'a retras în sferturile de finală din cauză că și-a fracturat osul la picior. In felul acesta drumul lui Asboth spre titlu a rămas oarecum deschis, fiindcă restul adversarilor nu păreau incomozi.

Totuși..

A existat însă un totuși. E adevărat că Asboth a mers admirabil — fără să piardă un set — până la matchul cu Cucelli. Aici însă a avut de luptat cu forma excelentă a italianului. Surprinzător, dar adevărat, Cucelli a condus cu 2-0, iar în returul decisiv cu 5-4 și 7-5. Dar Asboth a revenit și a câștigat însă. Finala sa cu M. Dell Bello a rămas numai o simplă formalitate fiindcă Asboth a învins cu 3-0.

Nici un set pierdut în tot turneul

Problema titlului în proba feminină fusese rezolvate anticipat. Participa campioana Statelor Unite și a lumii. — D-na Pauline Betz — și amănuntul acesta dădea concursului un câștigător sigur. Pronosticurile s'au adeverit întocmai, fiindcă d-na Betz nu a pierdut — în tot turneul — nici măcar un set. In medie , adveereesarele au cedat cu 1-6. Astfel în semi finală a învins pe campioana Suediei cu 6-1, 6-1, în semifinală pe campioana italiană Manfredi cu 6-0, 6-1, iar în finală pe Stereobenava — campioana Cehoslovacieei — cu 6-2, 6-1.

Maga Rurac a cedat campioanei Franței, d-na Hanneduque.

— *S. Ric.* —

(Continuare în pag. 3-a)

Joe Louis povestește:

„Dreapta lui Tami Mauriello era cât pe-aci să-mi ia titlul"

„Unchiul" Mike are memorie bună. Golful. restaurantul și corporația, primele preocupări după match. Tami a decepționat în cele din urmă

UȚIN timp după matchul meu cu Conn, a venit aici ca să lupte cu Tami Mauriello, Bruce Woodcock, un „greu" puternic și rapid din Anglia care învinsese acolo pe toți și își însușise și titlul de campion al Angliei.

Mauriello este un băețandru, cu lovituri tari, care a câștigat 42 de matchuri ca „greu" și 29 din acestea prin knock-out. Amândoi au făcut un match frumos. Ei bine dar Mauriello acesta, din Bronx, l-a stâlcit pe englez, în cinci reprize. Și a făcut-o într'un stil impresionant chiar.

Acesta este omul care să lupte cu Louis, spuneau ziarele. Este un om oarecare nu îi era frică și care are punch și un bun palmares. „Unchiul" Mike m'a chemat la el și am discutat. La început nu doream să boxez încă odată până la sfârșitul anului. Aveam nevoe de odihnă.

Trebue să mă țin de cuvânt

ATUNCI unchiul Mike mi-a arătat motivele lui. Ii spusesem când am câștigat titlul că vreau să fiu un campion „luptător" și că voi lupta cu toți challengerii când aceștia vor arăta că au oarecare șansă. Mi-a reamintit aceasta. M'am hotărît, deci, să accept matchul și apoi să mă odihnesc la începutul lui 1947.

Am reușit totuși să... câștig un punct. Am convenit cu el să particip la un turneu de golf și să nu încep antrenamentul până la jumătatea lui August. Aceasta tocmai doream și eu.

A doua săptămână din August m'a găsit înapoi în cea de a doua casă, la Pompton Lakes, cu statul meu major, incluzând pe Marshall Miles, Manny Seamon, George Nicholson, Bill Bottoms, George Webber, secretarul Sain și sparring-partenerii Eldridge Eatman, George Fitch, Perk Daniels și Teddy Raudolph. Eatman cu swingurile lui vijelioase avea un stil asemănător cu al lui Maurielle.

Are punch și știe să-l folosească

PENTRU început am plănuit să-l lăsăm pe Tami să atace și eu să contra atac. Manny a presupus că el vrea să facă un „joc" mare, în primele reprize. Și când el o să facă așa cu o să-l

JOE LOUIS

dau pumnul meu de zile mari.

Mauriello avea punch și se pricepea să lovească. Astfel a trebui să mă antrenez mai serios pentru el decât pentru Conn. Tami spusese reporterilor: „Orice om pe care îl pot lovi, îl pot dobori. Louis își pierde puterea când este lovit".

Antrenamentul a fost aproape acelaș ca în orice alt sezon, cu excepția faptului că am gândit și am lucrat ceva mai atent. Eram nerăbdător ca în apropierea unei vacanțe mari. Doream să-mi pot lua locul la „Bronx Barkeep". Cât mai curând posibil și să reîncep să joc golf.

Lucrul era aproape terminat la noul meu restaurant din Harlem. Am întrebat pe Marshall și Manny dacă ar putea avea timp să mă duc și eu la deschidere. Răspunsul lor a fost: „Să vedem mai întâi ce formă o să ai când va veni vremea".

Astfel m'am ocupat de antrenament mai serios ca oricând.

«Joe, poți să te duci...»

VREMEA sosise și Marshall cu Manny s'au arătat mulțumiți. Mai era o săptămână până la match și eu eram în cea mai bună condiție. Marshall spunea: **„Joe, poți să te duci la restaurant dar nu trebue să mănânci prea mult din fripturile acelea bune".**

Deschiderea a fost o minune. N. B. C. a retransmis-o cu Jinx Falkenburg, actriță de cinema, care ne-a luat un interview lui Bojangless și mie. Printre aceia care au fost de față se aflau figuri mari ale sportului, politicii, teatrului și lumii sociale.

Reintors la antrenament, eram într'o formă așa de bună încât n'am mai insistat până în ziua matchului. Am sosit la New York dimineața. Ca de obiceiu eu am mai... tras un somn până la cântar.

(Continuare în pag. 3-a)

După 20 ani de carieră

Gheorghe Popescu a abandonat boxul

în timp ce Ilie Petrescu a devenit... primar!

— Trei interview-uri ocazionale —

L-am întâlnit ieri pe Ilie Petrescu. Fostul campion național la toate categoriile ieșea dela Ministerul de Interne unde fusese în „interese profesionale".

— Păi... parcă erai funcționar la C. F. R.? am întrebat oarecum mirat.

— Eram, dar nu mai sunt.

— Și... ce faci?

— Sunt primar. Da, ai auzit bine. Sunt primarul comunei suburbane Chiajna.

— Și de când asta?

— Din ziua de 13 Martie, când a avut loc solemnitatea instalării mele în funcția cu care m'au onorat concetățenii mei.

— Br... Tocmai într'o zi de „13"!

— Pe mine mă bucură lucrul ăsta. E cifra care îmi poartă noroc. Sunt născut la 13 Iulie 1913, a început să mă pasioneze boxul la vârsta de 13 ani, la al 13-lea match am devenit campion și acum, într'o zi de 13, am devenit primar. Ei, mai ai ceva de spus?

— Da.

— Ce anume?

— „Felicitările mele".

Și „domnul primar" m'a onorat cu o strângere de mână...

Un boxeur solicitat

Pe ION MIHAILESCU l-am urmărit la antrenament, chiar „la fața locului". Adrică la Ploești, în sala stadionului municipal.

Și l-am „prins" într'o pauză.

GH. POPESCU

— Cum te simți, Ioane?

— Admirabil. Abia aștept să-mi fac reintrarea în fața publicului bucureștean, pe care nu l-am mai „văzut" în ring dela memorabilul match cu Popa.

— Vei boxa mai des, acum?

— Da, am câteva oferte interesante. Astfel, după matchul cu Stănescu, voiu boxa probabil la „mijlocie", cu Gheorghe Axioti, în cadrul „galei pascale". Intre timp, conducătorii grupărei CFR vor să-mi facă un match la Ploești. Ca adversar îmi va fi ales, probabil Victor Dumitru. După aceea, vine matchul cu Petre Brătescu. După cum vezi o activitate mai intensă ca oricând.

Și cu acestea zise, Mihăilescu a „pornit" să mai „mitralieze o "repriză sacul cu nisip.

Un «abandon după 20 de ani!

Cu GHEORGHE POPESCU am stat de vorbă în tribuna stadionului, asistând la matchul Juventus — Prahova. Scorul era 1-1 și Popescu, ca orice ploeștean prezent, începând să spere într'o victorie prahoveană, devenise mai volubil ca deobiceiu. N'am „scăpat" prilejul:

— Te antrenezi, Ghiță?

— Nu.

— Deci nu vei mai boxa, deocamdată.

— Nu voiu mai boxa niciodată.

— Decc?

— Pentrucă 20 de ani de box, îmi sunt suficienți. Acum mă ocup numai cu pregătirea elevilor mei și am dorința să fac din Ploești un centru pugilistic care să concureze cu București, la supremația pe țară.

— Ai mulți elevi?

— Chiar prea mulți. Vreo 70. Deaceea am să fac o selecție. Pe cei cari n'au aptitudini, îi voiu transfera la secția de gimnastică a clubului, pentru a opri la mine numai pe cei în care văd calități pentru sportul boxului.

Aci, Gheorghe Popescu a devenit taciturn. Motivul: Flamaropol a marcat al doilea punct, pentru Juventus. Deci, „doliu" în tribună...

Pykomar

Un turneu pascal cu echipe indigene

Pentru turneul pascal sunt încă discuțiuni. In cazul când Vasas (Budapesta) nu va putea veni se va juca un turneu indigen la care vor participa: I.T.A., C.F.R., Carmen și Ciocanul.

JOCUL INTERNATIONAL I.T.A.-UJPEST VA FI RADIODIFUZAT

Societatea noastră de radio-difuziune a cerut clubuui ITA să fixeze la 17 ora începerii pocului cu Ujpest din 7 Aprilie pentru a putea fi retransmis la radio. Clubul arădan a acceptat, astfel că toți sportivii noștri vor putea urmări pe calea undelor pasionanta întâlnire a campionilor dela 7 Aprilie.

Slavia (Praga), Partizanii și Torino ca și I.T.A..

—*In Cehoslovacia, Jugoslavia și Italia lupta pentru titlul s'a simplificat la minimum*

Nu numai la noi, ci și în alte țări campionatul național este urmărit cu o pasiune, dacă nu mai mare, cel puțin egală, deși acolo grupările oferă și spectacol footbalistic de calitate.

Și în străinătate — în cele mai multe țări — pentru a continua comparația, leaderul s'a distanțat ca și I.T.A., dar la diferențe de puncte diferite, în orice caz mai mici.

Situația aceasta a fost creiată mai ales de etapa de Duminică, etapă care s'a soldat cu multe surprize.

NEPREVAZUTUL IN DUELUL SLAVIA — SPARTA

In Cehoslovacia, surpriză mare a fost înfrângera Spartei, ceeace a permis distanțarea Slaviei la 6 puncte.

(Continuare în pag. 3-a)

AZI 27 III

Că s'a disputat ștafeta Tineretului nu-i desigur nici o mirare. Curios rămâne faptul că la startul ei s'au adunat reprezentanții a 12 echipe. Cifra a indispus probabil pe organizatori — care nu s'au gândit nici în treacăt la o cifră atât de..... impresionantă.

Evident de făcut nu se mai putea face nimic. Nu exista nici un motiv pentruca una dintre formații să fie eliminată, încât startul a trebuit să fie dat turor celor 12 echipe. Dar de unde bețe de ștafetă? Imaginația organizatorilor a fost însă de-asupra oricărei critici: au dat unei echipe — în locul bățului obișnuit — o ...pompă de bicicletă.

Noroc însă că n'au fost 13 sau mai multe grupări prezente. Cine știe până unde mergea..... imaginația.

*

Rubrica de azi se ocupă mai mult de fapte de..... Duminică. E o scuză însă: activitatea bogată, cu supliment de însemnări care rămân — chiar după trei zile — interesante.

La ultima gală de box — la matchul Ilie Ursu — Benjamin Adania, arbitrul tocmai făcea recomandările obișnuite înainte de primul gong:

„Dumneavoastră știți regulamentul" — începuse să spună conducătorul matchului — „nu-i nevoe să vi-l mai amintesc. Nu uitați însă că dacă unul dintre d-voastră cade, dumneata te duci în colț"

Și zicând aceasta, arată spre Ursu. Evident, insinuările d-lui arbitru nu s'au adeverit".

*

Iată una tot de Duminică, strict autentică.

Se aștepta în fața Palatului Regal sosirea în cursa de ciclo-cross. Pe bicicletă, nu pe jos — iș fac curând apariția alergătorii. Unul, doui, trei, patru.

Pe urmă pauzq.

De grupul în care mă aflam se apropie o doamnă.

— De ce stă lumea adunată aici?

La care întrebare — un tânăr privind tocmai cum se apropia al cincilea concurent, răspunse:

— Vine borș, doamnă!

„Doamna" făcu o figură mirată, dar nu-și putu stăpâni disprețul:

— Și pentru puțin borș se stă atât? Veniți la mine în cartier, staș în Pantelimon și vă dau borș cât vreți...

— g. hid —